

Sygnatura akt VIII C 1749/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi VIII Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący S.S.R. Małgorzata Sosińska-Halbina

Protokolant Przemysław Staszczyk

po rozpoznaniu w dniu 5 grudnia 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Bank Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko P. M.

o zapłatę

zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 14.784,01 zł (czternaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt cztery złote jeden grosz) oraz kwotę 206,92 zł (dwieście sześć złotych dziewięćdziesiąt dwa grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1749/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 lutego 2017 roku powód (...) Bank Spółka Akcyjna w W., reprezentowany przez pełnomocnika będącego jego pracownikiem, wytoczył przeciwko pozwanej P. M. w elektronicznym postępowaniu upominawczym powództwo o zapłatę kwoty 14.784,01 zł.

W uzasadnieniu pozwu powód podniósł, że strony wiązała umowa kredytu numer (...) z dnia 30 kwietnia 2014 roku z warunków, której nie wywiązała się pozwana. W dniu 1 lipca 2016 roku strona pozwana dopuściła się pierwszej zaległości w spłacie wymaganych rat. W konsekwencji, w związku z brakiem zapłaty przez pozwaną zaległych rat, strona powodowa wypowiedziała przedmiotową umowę stawiając całą należność w stan wymagalności. Pozwana nie spłaciła wymagalnej wierzytelności do dnia wytoczenia powództwa. Na kwotę dochodzoną pozwem składa się: kwota 13.841,03 zł tytułem należności głównej, kwota 684,34 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 10 % od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 20 grudnia 2016 roku, kwota 242,07 zł tytułem odsetek za opóźnienie w wysokości 10 % od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 2 lutego 2017 roku oraz kwota 16,57 zł tytułem opłat i prowizji. Przedmiotowym powództwem strona powodowa dochodziła części roszczenia, wskazując, że nie dochodzi dalszych, należnych jej odsetek.

(pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym k. 3-5)

W dniu 9 marca 2017 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin

-Zachód w L. wydał w przedmiotowej sprawie nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda dochodzoną wierzytelność wraz z kosztami procesu.

Od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw złożyła pozwana zaskarżając go w całości. Pozwana w sprzeciwie nie wskazała żadnych konkretnych zarzutów przeciwko żądaniu pozwu.

(nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym k. 5 v, sprzeciw k. 9-10 v)

Postanowieniem z dnia 18 maja 2018 roku Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie przekazał rozpoznanie przedmiotowej sprawy do Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi wobec skutecznego wniesienia sprzeciwu i utraty mocy nakazu zapłaty w całości.

(postanowienie k. 19)

W piśmie procesowym z dnia 28 sierpnia 2018 roku oraz odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał żądanie pozwu.

(pismo procesowe powoda k. 29-30, odpowiedź na sprzeciw k. 50-51 v)

Pozwana zobowiązana, zarządzeniem z dnia 25 września 2018 roku, do uzupełnienia sprzeciwu złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym poprzez wskazanie zarzutów przeciwko żądaniu pozwu oraz wszystkich okoliczności faktycznych i wniosków dowodowych na ich poparcie w terminie dwóch tygodni, mimo upływu określonego terminu, do dnia zamknięcia rozprawy nie wywiązała się z nałożonego zobowiązania.

(zarządzenie k. 49)

Na rozprawie poprzedzającej ogłoszenie wyroku nie stawił się zarówno pełnomocnik powoda jak i pozwana.

(protokół rozprawy k. 70)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 kwietnia 2014 roku powód zawarł z pozwaną umowę kredytu konsumpcyjnego ratalnego nr (...), na mocy której udzielił P. M. na okres 84 miesięcy kredytu w wysokości 12.404,25 zł na sfinansowanie potrzeb konsumpcyjnych kredytobiorcy, który pozwana miała zwrócić w terminie i na warunkach określonych w umowie. Strony wskazały w umowie wysokość oprocentowania kredytu jak również przewidziały odsetki maksymalne w przypadku powstania zadłużenia przeterminowanego oraz możliwość wypowiedzenia umowy przez kredytodawcę w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków umowy.

W dniu 12 lutego 2015 roku strony podpisały aneks do powyższej umowy zmieniając ją m.in. w ten sposób, że okres spłaty kredytu został wydłużony do dnia 1 sierpnia 2012 roku, to jest o 3 miesiące.

(kserokopia umowy k. 37-40, aneks do umowy k. 41-42, okoliczności bezsporne)

Pozwana nie regulowała zadłużenia wynikającego z powyższej umowy, zgodnie z jej warunkami, przy czym w dniu 1 lipca 2016 roku powstała pierwsza zaległość w spłacie wymagalnych rat. Pismem z dnia 8 września 2016 roku powód bezskutecznie wezwał pozwaną do uregulowania powstałych zaległości w spłacie kredytu w terminie 14 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu. W konsekwencji Bank wypowiedział pozwanej umowę pismem z dnia 10 października 2016 roku z zachowaniem terminu wypowiedzenia, po upływie którego cała kwota kredytu wraz odsetkami i kosztami stała się wymagalna. Od należności przeterminowanej Bank naliczał odsetki od zadłużenia przeterminowanego.

Pismem z dnia 20 grudnia 2016 roku powód skierował do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. To pozostało bezskuteczne.

(kserokopia wezwania do zapłaty k. 43 wraz z dowodem nadania k. 44-44 v, kserokopia wypowiedzenia umowy k. 20, ostateczne wezwanie do zapłaty k. 47, okoliczności bezsporne)

Na dzień 2 lutego 2017 roku zadłużenie pozwanej względem (...) Bank Spółka Akcyjna w W. wynosiło 14.784,01 zł, w tym: 13.841,03 zł tytułem należności głównej, 684,34 zł tytułem odsetek umownych za okres korzystania z kapitału w wysokości 10 % od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 20 grudnia 2016 roku, 242,07 zł tytułem odsetek za opóźnienie w

wysokości 10 % od dnia 1 lipca 2016 roku do dnia 2 lutego 2017 roku oraz 16,57 zł tytułem opłat i prowizji. Kwota ta do dnia wyrokowania nie została uregulowana przez pozwaną.

(wyciąg z ksiąg Banku k. 30, zestawienie należności k. 52-65 v, okoliczności bezsporne)

Opisany stan faktyczny sąd ustalił jako bezsporny oraz na podstawie znajdujących się w sprawie dokumentów, których prawidłowość i rzetelność sporządzenia nie budziła wątpliwości, nie była również kwestionowana przez strony postępowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo jako zasadne podlegało uwzględnieniu w całości.

Pozwana w treści złożonego w elektronicznym postępowaniu upominawczym sprzeciwu zaskarżając go w całości jednocześnie nie podniosła żadnych konkretnych zarzutów w sprawie. Pozwana nie uzupełniła sprzeciwu po przekazaniu sprawy do tutejszego Sądu, jak również stawiała się na rozprawę. W konsekwencji Sąd uznał, w oparciu o przepisy art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c., że wszystkie istotne okoliczności w sprawie zostały przez pozwaną przyznane i nie są sporne między stronami. I tak w ocenie Sądu w sprawie bezsporne było, że strony łączyła umowa kredytu ratalnego z dnia 30 kwietnia 2014 roku, na mocy której powód udzielił pozwanej kredytu w wysokości 12.404,25 zł, który pozwana zobowiązała się spłacić w 84 miesięcznych ratach zgodnie z warunkami umowy aneksowana następnie w dniu 12 lutego 2015 roku, którym przedłużono termin spłaty kredytu do dnia 1 sierpnia 2012 roku. Bezsporne między stronami było również to, że wobec niewywiązania się przez pozwaną z warunków umowy, ta została przez kredytodawcę wypowiedziana i stała się w całości wymagalna. Pozwana nie negowała również rozliczenia kwot wpłaconych na poczet umowy kredytu jak i przedstawionego przez stronę powodową rozliczenia oraz wysokości istniejącego po jej stronie zadłużenia.

Niezależnie jednak od stanowiska pozwanej, z ustaleń poczynionych w sprawie na podstawie dokumentów z akt sprawy, wynika, że powództwo jest zasadne w całości.

M. – prawną podstawę roszczenia powoda stanowi przepis

art. 69 ustawy Prawo bankowe (Dz. U. 2015.128) zgodnie, z którym przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu.

Skoro zatem pozwana zaciągnęła u powoda kredyt, którego nie spłaciła w terminie, w konsekwencji czego po jej stronie powstało zadłużenie w kwocie dochodzonej pozwem, żądanie powoda zasądzenia tejże kwoty Sąd uznał za w pełni zasadne.

Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 14.784,01 zł.

Wskazać w tym miejscu należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, orzeczenia sądu lub decyzji innego właściwego organu; odsetki, zaś za czas opóźnienia należą się m.in. wówczas, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego - art. 481 § 1 k.c., a więc nie spełnia świadczenia wymagalnego. Zgodnie z treścią przepisu art. 359 § 2 k.c. odsetki ustawowe należą się wtedy, gdy wysokość odsetek nie została w inny sposób określona. Przepis art. 481 § 1 k.c., stanowi, że jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wskazany przepis art. 481 k.c. obciąża dłużnika obowiązkiem zapłaty odsetek bez względu na przyczyny uchybienia terminu płatności sumy głównej. Sam fakt opóźnienia przesądza, że wierzycielowi należą się odsetki. Dłużnik jest

zobowiązany uiścić je, choćby nie dopuścił się zwłoki w rozumieniu art. 476 k.c., a zatem nawet w przypadku gdy opóźnienie jest następstwem okoliczności, za które nie ponosi odpowiedzialności i choćby wierzyciel nie doznał szkody. Odpowiedzialność dłużnika za odsetki za opóźnienie w terminie płatności ma charakter obiektywny. Do jej powstania jedynym warunkiem niezbędnym jest powstanie opóźnienia w terminie płatności. Zgodnie z treścią § 2 art. 481 k.c. jeżeli strony nie umówiły się co do wysokości odsetek z tytułu opóźnienia lub też wysokość ta nie wynika ze szczególnego przepisu, to wówczas wierzycielowi należą się odsetki ustawowe ogólne.

W myśl zawartej przez pozwaną z powodem umowy, kredytodawca miał prawo do naliczania odsetek zarówno od kapitału jak i od zadłużenia przeterminowanego, te ostatnie, zgodnie z umową, w wysokości odsetek maksymalnych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c.

Na koszty poniesione przez stronę powodową złożyła się: opłata od pozwu w wysokości 185 zł, opłata notarialna uiszczona przy potwierdzeniu pełnomocnictwa przez notariusza za zgodność z oryginałem – 4,92 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł.

Mając na uwadze powyższe orzeczono, jak w sentencji.